

Петя Дубарова

Радостта като сълза

Улици към мен протягат
топли лампени ръце,
към прозореца ми бяга
лъч с неоново лице.

По листата като птици
плуват лунени петна.
Светли огнени езици
са звездите във нощта.

Вятърът вратата бутва
и повиква ме навън...
Снопче светлини се срутва
пред лицето ми със звън.

В улици хилядоцветни
впускам се като вълна;
хора и усмивки летни
грабват мойта тишина.

Улици под мене тичат,
тупка пулсът на нощта,
а по клепките се стича
радостта като сълза.

25 януари 1977

КРАЙ

© 1977 Петя Дубарова

Източник: <http://gountchev.net/poetry/radostta.html>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6072>]